

Ооган ЫЙЫ

Көкөй таза ал кезде,
Көк жайнаган жаз эле.
Көчө толуп жаштарга,
Көктөм көркөн аз эле.
Көп жигиттер кошулуп,
Көздөн, жаштан таза эле.
Кулунумду узаткам,
Көксөп жүргөн аскерге,
Ал көксөгөн аскерге.

Алма бышып күз келип,
Андан эчен күн өттү.
Аман соосун тиленип,
Ойго айсыз түн өттү.
Ар жумада кулунум,
Ак кагазын жөнөтчү.
Ала Тоого "Салам" деп,
Аскер жактан кат жазчу.
Өтсө кош жыл барам деп,
Алыстатпай бат жазчу.
"Апаке" деп кат жазчу.

Ар бир апта кат келбей,
Айча болду кабар жок.
Жамандыкты сезгендей,
Азырымдан санаам жок,
Айла кылаар чамам жок.

Ал аңгыча астыртан,
Аян берген түш көрдүм.
Аны кантип жооруймун,
Амал жетпес иш көрдүм.
Асман даабай учарда,
Атылган бир куш көрдүм.
Ураан аска зоо көрдүм,
Кулаган бийик тоо көрдүм.

Күүгүм кирип калганда,
Айыл апа жыйналып.
Чогулушуп келишти,
Аксакалдар баары бар.
Угузганы келгендей,
Жамандыктуу бир ишти.

"Аскер жүргөн ак шамың,
Өчүптүр" - деп айтышты.
"Аска туткан Аскарың,
Көчүптүр" - деп айтышты.
"Бей акылык жашагын,
Кечиптир" - деп айтышты.
"Ооган кеткен жалгызың,
Өчүптүр" - деп айтышты.

Алып келишти сөөгүңдү,
Алыс жактан Оогандан.
Ак кепинсиз сөөгүң бу,

Кара сандык сыңардай.
Алып келген бип табытты,
Ачтырбады, бул кандай?
Кулпуланды, көмүштү,
Эми кантем, Кудай Ай.

Коргоп жатып мекенин,
Өлтүрүштү Оогандан.
Бизден башка Мекеним,
Болмок беле туугандай.
Ала Тоого алмашар,
Ата Журтум кайсы эле?
Жалгыз уулун жоготуп,
Мендей сыздайт кайсы эне?

Аман билип элимди,
Көрө албадым кулунум.
Ак кепинде баарылап,
Көмө албадым, кулунум.
Айлап, ыйлайм айлам жок,
Ай, кантейин кулунум.

Ай айланып жыл өттү,
Алар келди, балам жок.
Көп куштардын ичинде,
Көздөй болгон караан жок.
Ооган кеткен балам жок.
Оо, Кудай, ай амал жок.

Болжоп билер болмушту,
Айтар бир жан болсочу.
Атасыз бул жетимди,
Аяр бир жан болсочу.
Боздотууга калар соң,
Бозой туулбас болсоңчу...
Мынтип сыздап калаар соң,
Ботом, туулбас болсоңчу...

Ар күн сайын таң эрте,
Ала Тоону нур чалып.
Айкөл бүткөн жер эне,
Алтын түскө курчалып.
Анан жерди тебелеп,
Адам, пенде үн салып.
Айлаң, көчөк, тегерек,
А бул дүйнө керемет.
Айлаң, көчөк, тегерек,
Арман дүйнө не керек?
Арсыз жашап жүрөмүн,
Ар күнүмдү чегелеп.
Асылымдын жердеги,
Алтын башын тебелеп.
Жалгызынан айрыган,
Арман дүйнө не керек?